



UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

**Cautela Confessarii Pro Foro Sacramentali Occasione
Decretorum S. M. Alex. VII. Innoc. XI. Et Alexandri VIII. ...**

Matthaeucci, Augustín

Francofurti Ad Moenum, 1711

§. IX. Contractus donationis.

urn:nbn:de:hbz:466:1-40684

Secundò, debet fidejussorem ab obligatione liberare, cum ab ipso fidejussore cogitur, ut eum liberet; nam in fidejussoria obligatione non videtur actum, ut fidejussor perpetuo obligatus sit, sed post justum tempus eximitur, ne praestitum beneficium illi damnosum sit; æquum enim non est, eum, qui amico pietatis officium exhibuit, retineri in perpetua obligatione, dum debitor potest amicum liberare solvendo pecuniam debitam.

Casus, in quibus potest fidejussor, antequam solvat, agere contra debitorem pro sua libertate traduntur, *cap. Eum, pro quo*, hoc tit. & sunt: I. Si debitor sit arbitrio Judicis in mora solvendi. II. Si debitor principalis dilapidet bona sua, vel incipiat vergere ad inopiam. III. Si fidejussor condemnatus sit, nam non convenit, ut pro beneficio debeat pati detractionem in carcerem, vel cedere bonis. Addi potest. Si fidem suam ad tempus interposuit; nam, eo elapso, obstringi nequit; cum fidejussor non extendatur ultra verba, & conventionem.

§. IX.

Contractus donationis.

50. **Q**uæritur, *Quid sit donatio?*

Resp. *Est rei alicui non debita spontanea, & liberalis concessio translatione domini.* Quæ, dum à donatario acceptatur, pagit obligationem, etiam sub mortali, si res donata sit alicujus momenti

Donatio alia dicitur *inter vivos*, ut, *Matthæi. Cautela Confess.*

cum quis ex mera liberalitate sic donat, ut, etiam se vivo, velit rem donatam esse alterius: Hæc etiam, post donatarii acceptationem revocari potest ob ingratitudinem ipsius donatarii: *ut, si forte in donantem manus impias injecerit; aut ei atroces injurias; seu grave rerum suarum damnum, vel vitæ periculum inferro presumpserit, cap. propter de donation.* Sed de ingratitudine debet legitime constare, & coram Judice est probanda, ut in conscientia donatarius teneatur restituere. *Abellii Medulla p. 2.7. precept. decal. sect. 7. §. 7. nu. 5.* Revocatur etiam, si postea liberi donanti nascantur, *l. si unquam, C. de revocand. donat.* Quæ lex fundatur in presumpta voluntate donantis, qui existimatur donaturus, quia putabat se filios non suscepturum.

Et alia, quæ fit *causa mortis*, ut, cum quis donat, ita ut rem non velit esse alterius absolute, & irrevocabiliter, nisi post suam mortem, qualiter in testamentis, & codicillis fieri solet; hæc non reputatur ultima voluntas donantis, idè potest ad ipsius arbitrium revocari, cujus morte solum confirmatur.

51. **Q**uæritur, *Quid sit necessarium ad donationis valorem?*

Resp. Primò, ut, qui donat, dominium, & administrationem habeat rei, quam donat. Secundò, ut res, quæ donatur, alteri non sit obligata. Tertio, ut donans sit rationis compos. Quarto, ut is, cui donatur, sit donationis capax.

52. **P**etitur; *An subsistat bonorum donatio facta inter conjuges post matrimonium unitos?*

Resp. *Negative*, loquendo de donatione (M in m) tione

tione inter vivos, in qua alter locupletior, & alter pauperior efficitur, ut expressè tex. in cap. *Donatio de donationibus inter vir. & uxor.* ibi: *firmitatem non habet, nisi donatoris obitu confirmetur; quæ tamen penitus evanescit, si revocetur ab eorum, vel expressè, vel qui donatum accepit, prius debitum natura persolvat;* Ratio prohibitionis est, quia aliàs conjugati, mutuo, ac cæco amore se amantes se invicem expoliarent bonis, & ubi elanguisset amor, ad extremam paupertatem redigerentur. Caterùm donatio inter virum, & uxorem causa mortis facta subsistit, quia in hac non militat adducta ratio; & ejus effectus confertur (dominium nimirum, & rei possessio) in id tempus, in quo conjuges esse desinant. Neque in prohibitione comprehenditur donatio remuneratoria, cum hæc sit merces accepti beneficii, & non liberalis concessio.

Dixi, post matrimonium unitos quia donatio ante illud, aut nuptias facta subsistit per tradita à Gonzalez in 4. tit. 20. cap. 8. de donat.

§. X.

Contractus dotalis.

§3. **Q**uæritur, quid sit contractus dotalis?

Resp. Est contractus, quo certa bona à muliere, vel ejus nomine ab aliis dantur marito, ut onera matrimonii ferre valeat. Proprietas dotis est apud uxorem, usus autem, quamdiù matrimonium stat, apud virum; propterea, marito

invito, nequit uxor de fructibus dotalibus disponere.

54. Petitur; *An Parentes in conscientia teneantur à tempore suis filiabus dare?*

Resp. Affirmativè; nam parentes ex virtute pietatis tenentur liberis de victu providere. Dos autem vice alimentorum constituitur; ad quæ præbenda tenetur mater, si Pater sit impotens; immò & frater compellendus est ad sororem dotandam in defectum Patris, & Matris; quod non modò exigitur ab ordine charitatis, verùm & rectè colligitur ex *l. Qui filium, ff. ubi pupilli educari.* Itaque frater tenetur præstare alimenta sorori his indigenti, ergo, & eam dotare; nam dos in locum alimentorum succedit; & præsertim procedit de sorore ex eodem Patre nata; & extenditur ad sororem uterinam, quando frater sit hæres Matris vel Patris ipsius sororis, quia tunc representat personam defuncti, & ejus onera sustinet.

§. XI.

Contractus promissionis.

§5. **Q**uæritur, quid sit promissio?

Resp. Est contractus, quo quis ex mera sua liberalitate, & cum animo se obligandi, aliquid alteri pollicetur. Differt à pacto, quia pactum utriusque paciscentis consensum requirit; & à contractibus onerosis, cum sit omnino gratuita.

56. Petitur, *an promissio obliget promittentem sub gravi peccati pena?*

Resp. Affirmativè, si quatuor hæc concurrant. Primum, si res promissa sit